

Albert-Lőrincz Márton

TÖRTÉNY

168 haiku + 2 csokor

Marosvásárhely, 2017

ALBERT-LŐRINCZ MÁRTON
TÖRTARANY

Albert-Lőrincz Márton

Törtarany

≈ 168 haiku + 2 csokor ≈

Kiadó
Marosvásárhely, 2017

A borítót
DONÁTH NAGY GYÖRGY
készítette a szerző fotójának
felhasználásával

© Albert-Lőrincz Márton, 2017

ISBN

168 HAIKU

(PARTOK KÖZÖTT)

Bolond az álom:
tenger fodraiban
alszik és ébred.

(SZÁMADÁS)

Fölcsillantani –
Megtörni a sötétség
uralmát fénnel.

(FAGYÖNGY)

A fénytörésben
kinő tollam fagyöngye:
a halk haiku.

(ELJEGYZÉS)

Egek gyűrűje:
szürke felhő. Eljegyzés
lesz: záporosó.

(SZEKERES FERENCHEZ)

Magyar észjárás,
nem japán. Feriku?
Magyar haiku.

(SZITA)

Arcom szitáján,
szememen, belém jár a
világ: kiköpöm.

(UTAK)

Szavaim: színes
avaron megtaposott
erdei utak.

(ARC)

Az ég kék arca
homlokomhoz igazul,
csillagtalanul.

(IGAZGYÖNGY)

A tenger mélyén
terem az igazgyöngy és
a tar homlokon.

(DIOGENÉSZ)

Vers téblábol a
korzón. Embert keres. Vár.
Ó, Diogenész.

(ÜSZKÖS SZÓ)

Pegazus lovát
abrakolja a költő:
üszkös szót szít fel.

(SZŰZ LAPOK)

Pergamenre írt
szűz lapokat kötöttek
díszkötetembe.

(LELTÁR)

Bő volt az évvég.
Hozzáadott egy ráncot
a Telhetetlen.

(VEGYÉTEK)

Tollam, ostorom,
koporsóm kiárulom.
Csak tessék. Vegyék!

(MÉG ÁTFÉR)

Felejtés férce
az emlék. Tú fokán még
átfér a cérna.

(KÁRPÁTI ZERGE)

Szakadék felett
kárpáti zerge ugrik.
Elkékül az ég.

(ALKOTÁS)

Tovább szépítem.
amíg tárgy lesz belőle.
Olvasó láncá.

(SZABADSÁG)

Mi a szabadság?
Az önként vállalt rabság
illúziója.

(A HIVATALNOK)

Pipogya fazon
ül lába közt egy façon.
Metamorfózis.

(VÍZ FAKAD)

Vödör-vert kútarc,
túrd el az ütést:
víz fakad mélységedben.

(KÉT KULACS)

Egyik kulacsban
víz van, a másikban bor.
Cserepes a száj.

(KUTYAVILÁG)

Botor, ki ugat,
ha nem mozog a bokor.
Nyílt kutyavilág.

(HŰSÉG)

Érik, pompázik
a férfi-hűség: pitypang.
Meg ne szusszanj, száj!

(KÍVÁNCISISÁG)

Kamaszok álma:
vasalt ránc a tisztaság
szennyes köntösén.

(ERKÖLCS)

Makulátlanság
gyűjtő kemencéjében
tűz az öregkor.

(VENDÉGSÉG)

Ünnepelt tesz-vesz
a konyhán. A vendégek
jól vannak. Sok száj.

(ÁH)

A torony áll.
Madarak énekelnek.
A templom üres.
Áh.

(TEMETETLEN)

Tarkón lőtt gulyás
izmusunk temetetlen.
Tükörben ráncok.

(PANASZ)

Van bőven panasz.
Borsón híznak nem makkon.
Hetedíziglen.

(FÉLELEM)

Kaktusz. Kővirág.
Kígyó tekeri körbe.
Az ember sziszeg.

(LÁTSZAT)

Kaktusz tüskéje
napfényel van tele.
Kisercen vérem!

(JOGSÉRTÉS)

Sír az ég, sír a
határ. Istenre kérlek:
ne lépd át, tatár.

(KONTRASZT)

Kiönt a folyó.
Eláraszt a harmónia.
Kátyú ne volna!

(JÓKEDV)

Pillepalackba
gyűl az est – belevegyül
a bikavérbe.

(GYÖKEREK)

Rám dől a hegy, s mint
Jónást a cet: bekebelez.
Innen indulok.

(A SZÍRT)

Ég szeme Bélkő.
Íriszén döglött bányá.
Elhagyott visszhang.

(BÉLAPÁTFALVA)

Gregorián-dal.
Foszló kék ég-kardigán.
Elhagyott visszhang.

(NOSZTALGIA)

Gond a gondolat.
Hiánya árnyék, az, ám.
Árnyékbokszolás.

(VERSENY)

A verseny örök
célvonalába befut
az ember s kifut.

(EMBER)

Ráborul az ég
döreje. Nagy idő jön.
Kicsid ivadék.

(GÉNVONAL)

Egyetlen vonal
rajzol meg engem, a gén
kacskaringója.

(A ZENE HATALMA)

Nagy termek díszes
ajtóit nyitó vonal
a violinkulcs.

(ÁGNES)

Gyönyörű fogsor,
összekoccan a fönt s a
lent. Hamis mosoly.

(PÁRHUZAMOS VONALAK)

Két párhuzamos
vonal ostorként csapkod:
a start és a cél.

(A HEGYMÁSZÓ HALÁLA)

Hegy tarajára
hullt Moirák kezéből
az égi fonál.

(KANCSENDZÖNGA)

Fönt csend zeng néma
ajkak cipzárja mögött.
Sírásó ásít.

(MÉRLEG)

Bakancsom alatt
hegytaréj. A Nap éget.
Egyensúlyvesztés.

(FÖNT)

Hullám taréján
fölsikolt a víz mélye.
Lélekellentét.

(VÁGY)

Álmomban nyíló
cseresznyevirág:
szellőlovaknak hintó.

(SORS)

Kinin s kételyek
közt kinyílt a jégvirág.
Tito bakot lőtt.

(OTTHON)

Jégeső s napfény
ver – közbe felnő anyám
simogatása.

(NE BÍZZ)

Hulló falevél,
nyári záporban ne bízz!
Földre hull az is.

(IRÁNYOK)

A vízen ludak
s elhullt tollaik úsznak
más-más irányban.

(LÉPTEINK)

Puskaporod, ó,
sarkad alá leszórod:
Szabadság? Rabság?

(ALKONY)

Szőrös ízeit
nyalogatja az alkony:
pók szája csámcsog.

(ILLÚZIÓ)

Úton a fecske:
nyár illúziójával
telítve begye.

(ESTI LEPKE)

Delemre rászáll
az esti lepke.
Foltja készül a zsáknak.

(A HETEDIK REND)

A hetedik rend
bőr az utolsó.
Csontzsák harminchathéten.

(NEFELEJCS)

Félve kimondom:
égő ablakomban kék
nefelejcs nyílik.

(HÓPELYHEK)

Hulló hópehelyek!
Tél közepén ujjaim
között kereslek.

(A HOLD)

Belém lát a Hold.
Elfelezi a csillagos eget.
Siet.

(RÉSZVÉT)

Természetem szép
része íriszem tükrén
a múltó részvét.

(SORSUNK FOGLEYA)

Sorsunknak foglya
a bor, a víz, a rózsza,
a rozsdá ... a por.

(60.)

Sápad a határ.
Napot tartva kezében
rám ijeszt a nyár.

(FÖLZABOLÁZVA)

Fölzabolázva
lovát üli az idő:
fogy az út vagy nő?

(MÉG)

Még belelengne
szellő szárnyán a nyár az
emlékeimbe.

(ELŐRE)

Lépteink visznek
előre, miközben a
földről lelépnek.

(KEZEIM KÖZÖTT)

Kezeim között
homlokom. Hajfürtjeim
ráfehérednek.

(GÁT)

A sors kiárad.
Árvize elé anyám
hordta a gátat.

(ÉJ)

Vakíthat arany,
patyolat, Hold mankóján
érkezik az éj.

(GERLE)

Ágak közé elült gerle:
sötétől félek ötven éve.

(POR ÉS)

Fölszáll a város fölvert pora.
Rám hull bukó csillagom.

(LENT JÁR)

Cseresznyevirág
szirmai illatoznak.
Lent jár már a Nap.

(SEREGÉLYEK)

Pipacsot szőnek
a rétek - seregélyek
rajzanak rajtuk.

(EZÜSTBE VÁLT)

Ezüstbe vált át
aranya. Pénzváltó tél
jön lopakodva.

(HAJAMBA)

Ezüstbe vált át az ősz.
Hajamba mocskos-
fehéret kever.

(AVART KAVAR)

Avart kavar a szél.
Megírt számlákat fúj be
a kapu alá.

(CSÍPIK A BOLHÁK)

Szamarak bögnnek,
szöknek, csípiik a bolhák.
A gazda részeg.

(KARVALY)

A karvaly szárnyal.
Árnyékképe fenn az égen.
Nyárutó velem.

(HULLIK)

Hullik a szilva.
Nyárlevelek szédülnek
a sárfolyóba.

(HARANGSZÓ)

Mosoly és munka
kondul a harangszóba.
Mégfagyott a nyár.

(LÁNG)

Nem zuhog még, csak
az őszi felhők gyűlnek.
A láng barna por.

(MEZŐK VIRÁGAI)

Acsarkodnak a
mezők virágai, a
felhők üresek.

(NOSZTALGIA)

Átlejt a Maros hét határon.
Hét Fák nézik a parton.

(KÖVILÁG)

(Szvet T. & Takahashi A. képe alá)

Gyertya lángjában
kővirág – szemben veled
a világ-árnyék.

(CSIGA)

Házamat hordom
hátamon! - így a csiga.
Az ám a hazám!

(VÖDÖR)

A KINTLÉT: kútból
kiemelt vödör.
Csömör a szomj a számon.

(ÁLMOTOK)

Amit pengeélre hánytok,
AZ a hazátok.
Most milyen álmotok?

(NOSZTALGIA)

Ravenna, kies
város, tintába fulladt
a múlt s a penna.

(IDENTITÁS)

Anyanemzetem
határt emel. Válság
és nosztalgia.

(STAFÉTA)

Lobogó fáklya:
eszmék nyúlnak utánad
a stafétában.

(CSODASZARVAS)

A nyomot, amit
léptünk, a csodaszarvas
lépte meg értünk.

(SZÁZADOM)

Szeretni tudnám
századom, de honom a
tó tükrén inog.

(FELSÉG)

Benőtte felség
a teret s szellemed az
utó-repkény.

(HÁZSONGÁRD)

A Házsongárdban
fészket raknak a varjak.
Tojnak! Kotolnak!

(FELHŐ)

Kárpátok fején
ellopott felhő dagad
takaréék fényben.

(DECEMBER 5.)

Kevesen vagyunk.
Mocsárláz szaggatja szét
sárga csillagunk.

(PANNONSZERELEM)

Keserű szellő
szóttese ég testemen.
Pannonszerelem.

(ÜTNEK)

Ütnek és túrjuk!
Arcunknak másik felét is
mi odatartjuk...

(VÁRAKOZÁS)

Jordán vizébe
beleállnék:
van-e remény
várakozásra?

(KÜZD!)

Nem vágyhatsz arra,
amit kézháttal elérsz:
lesajnál az ész!

(KENYÉR)

Nádvágó késsel
nem szelünk meg kenyeret:
törünk belőle.

(REND)

Nem Rend a világ
rendje. Istenem, mi is
benne maradunk?

(BAJ)

Csak egy baj van: a
történelem – a többi
a nyelvben szunnyad.

(ORSZÁGOK)

Más országból van,
Erdélyből – mondja Suzanne
itt Strasbourgban.

(STRASBOURGBAN)

Én elültettem
Strasbourgban egy fát.
A tavaszt már várom.

(L. CS-HEZ)

Két költő – két vers.
A mester asztalhoz ül.
Fészkére lúd fut.

(MAGÁNY)

Szaracén-kék ég
feketén ég s elvonul
szemhéjam mögé.

(RAZGLEDNICA)

Hely a Nap alatt.
Hajh! Élő halottak!
Penészvirág, csokorban.

(BILINCS)

Isten-képmásom
érzelmi bilincs. Nagyobb
van énbennem nincs.

(ÖRÖKSÉG)

Korona-tövis
tüskéiben örökség
marad a teher.

(SZERELEM)

A konflisban két
utas: egy férfi, egy nő.
Bibére méh ül.

(ÁTMENETILEG)

A férfierő
legyőzi a szüzet
átmeneti-leg.

(JÉG)

A forró járdán
párává válik a jég:
rózsák szomjaznak.

(KÖTÉLEN)

A mélyből feltör
a félelem. Kötélen
járkál az ember.

(KINT ÉS BENT)

Égő ajtó. Kint
oxigén, bent megszállott
ólomkatonák.

(ILLÚZIÓ)

Sötétben nyílik
a szépség illúziója:
a penészvirág.

(TÁVOZZ TŐLEM)

Árnyék ölében
virul a hortenzia.
Távozz tőle Nap!

(ÁGYAM)

Kinyújtott kezem
melege kesztyűmben
vetette meg ágyam.

(IRIGYSÉG)

A kút az égtől
a fényt, az ég a kúttól
láncát kívánja.

(DECEMBER 10)

Jégvirág kínálja csokrát.
Névnapi tortámat díszíti.

(ÚT)

Vasat koptat
a villamos – nyöszörög.
Fémpor morzsalék.

(FELEZŐIDŐ)

Ágaid közé
tévedt délutáni szél
sóhajodban él.

(ÁTBILLENÉS)

Kitárta kelyhét
a barackvirág – sóhajt:
nem járt arra méh.

(ÖSZTÖN)

Bibék fejről
belefut az esőcsepp
a visításba.

(PARLAG)

Füttyeit szórja
szerteszt a szél – átjár
kapuid zárján.

(KAKAS)

Kakas taraja
színeit váltja – asszony-
kéz veszi fejét.

(PIHENŐ)

Nem szalutálnak,
csak lelépnek testedről
a nők – pihenő.

(FUTÓ ZÁPOR)

A felhők szállnak.
Futó zápor lesz meleg
simogatásod.

(VÁGY)

Rózsabokorban,
nem nő szerelemgyümölcs,
a tüske vért ont.

(CINKE)

Cinke csőrében ösztöne.
Fészek vagy telt begy
lesz belőle?

(RETRO)

Könny is lehettem
volna, sóhaj se lettem.
Pehelyként éltem.

(PELYHEK)

Pelyhek vállamon.
Rám ég a tél, vállalom.
Súlytalanság sújt.

(TÉL-KÖTÉL)

Tél-kötél foszlik.
Fejemre pelyhek szállnak.
Moirák fonják.

(LIÁN)

A tavirózsák
között arcomra kúszik
s lehúz a lián.

(MOSOLY)

Jég hátán növeszt
virágot a hóvirág.
Ráfagy mosolyom.

(LUDAK)

Ludak gágognak,
csőrükkel beléd vágnak.
Hínár virágzik.

(FEKETE ÁRNYÉK)

Szárnyal a karvaly.
Fekete árnyékot vet.
De mit arat?

(TISZAVIRÁG)

Eléldégélnék
egy-két órányi fényért
az iszap mélyén.

(MADARAK)

Ágak sátrában
madarak csicseregnek.
Világ születik.

(LÉPÉS)

Az első lépés,
az a legfontosabb. A
többi nyomtalan.

(CZENE MÁRTA: *BENTRŐL* C. KÉPE ALÁ)

Ilyen a testem.
Vegyétek, étek. Vétek
feltámadáskor.

(RÓZSA)

Mellemre tűzlek.
A szeretőmnek adlak.
Gödörbe vetlek.

(ÖCSÉM HALÁLÁRA)

Harang haragja
hullik harmat-hajamra.
Vértelen rózsá.

(AKHERÓN)

Fölszárad a könny,
Szárad s le hull a rózsa.
Ki belépsz, NE SÍRJ!

(ÁRTATLANSÁG)

Tüskék tanyáján
lesz vérszínű a rózsa.
Menyasszonycsokor.

(SIKOLY)

Réce úszik a vízen.
Béka csobban merészen.
Sikoly száll partra.

(GYÁSZ)

Legörbül percem.
Véremet ássák földbe.
Öcsém rám se néz.

(HATODIK HÉTEN)

Felhő kicsorbul.
Temető követ mossa
a találkozás.

(CSEND)

Lármázik a csend.
Suttog a kék éjszaka.
Tűz ropog. Hol vagy?

(NINCS ALKU)

i. m. Barabás Árpai

Kék fiúk s vörös
szemkocsányok. Nincs alku.
Nem mozdul a szív.

(MOHA)

Temetőkertben
csönddel sétálsz karöltve.
Suttog a moha.

(GYERTYÁK)

Kert kardigánján
gombok a sírhantok.
Gyertya kőre ég.

(POLITIKAI HÚZÁS)

Trója falova:
felvesz a tenger árja.
Kacag ki sírna.

(A VÁROS FELETT)

Vöröslik az ég,
fekete kör a határ.
Elönt az epe.

(FELELET)

Reccsen a talaj,
és gyorsan távozik a
fagyökér alól.

(KÖRFORGÁS)

Nyit s összezár a
a virágmező, nyomod
kiheverhető.

(ÚTON)

Gumicsónakra
szállt a remény, ringatja
könnyeit a szem.

(LIBIKÓKA)

Örökre harag.
Nyugatra tart Kelet.
A Föld beleremeg.

(A JÁTÉK)

Kiáll s meghajol.
A Vihart játszották a
politikában.

(EURÓPA 2016)

A kilőtt nyílhegy
éket vág, surrog a hír.
Kultúrlövedék.

(ŰR-TÁNC)

Boeing: lötyög a
kék ég a testen – elfér
még egy madárraj.

(SZÖVŐSZÉKBEN)

Fentről mindenbe
beleszólnak: lent surrog
a nyüst s a borda.

(NAP)

Besütött a Nap.
A molylepkék fejvesztve
elmenekültek.

(KATICABOGÁR)

Kitin kabátját
magára vette, hogy
szárnyait védje

(REGGELI FÉNY)

Kardot hordoz a
reggeli fény, megőrül
molylepke, denevér.

(CÉLIRÁNY)

Az első halál
még számon tartott élet.
Kilőtt nyílvessző.

HAIKU KOSZORÚK

1. Hónapok

(JANUÁR)

Év rózsáira
permetez a fehér dér:
farsangol a tél.

(FEBRUÁR)

Február fehér
ágyán szuszogó párna
tollait rázza.

(MÁRCIUS)

Gólya a tócsa
közepén. Megelőzte
őt a gólyahír.

(ÁPRILIS)

Havat riszálva
hullj csak tavaszi eső.
Divatos a maszk.

(MÁJUS)

Vödörben a kút
napfényre húzott vize.
Verítékezik.

(JÚNIUS)

Nyitott madárszárny!
Elrúgott létrát cipel
a Nap. Ez önkény.

(JÚLIUS)

Rőt pipacsmező
közepén órarugó
a szürke földút.

(AUGUSZTUS)

Pórázon kórót
rágó kecske kikötve.
Dús határ körben.

(SZEPTEMBER)

Az őszirózsák
tarka csokra virágzik
(vágva) legtovább.

(OKTÓBER)

Surrog a dugó
palackban dagad a bór:
gyomorba zárt nyár.

(NOVEMBER)

Jég vékony körmén
felpattogzik a festék:
ruhát vált az ősz.

(DECEMBER)

A hulló pelyhek
vállamra ülnek – fejem
ezüst bóbíta.

2, Évszakok

(1. TAVASZ NÉGY TÉTELBEN)

Jégágyban fűrgé
hóvirág. Fűrgébb mint a
tavaszi szellő.

Fészkébe döglik
a tél – a tojásokban
gólyafiókák.

...mára a tavasz
néhány keresetlen szó
béka éneke...

Orgonák ontják
illatuk. Szemem csillog,
orrom fintorog.

(2. NYÁR NÉGY TÉTELBEN)

Pattanásokat
szöktet a zápor a tó
tükrére. Ifjak.

Gazda a pórázt
eloldja: tág legelő,
de a fű sárga.

Csillag hullik le.
Későre bújik ágyba
a nappali árnyék.

Az éj sötétje
meleg bőröddel takar
ja be a kedvest.

(3. ŐSZ NÉGY TÉTELBEN)

Fenyves taraja
bujja világunk fölött.
Választóvonal.

A fogzománc ha
ép, ha csorba, a bortól
kiül vigyorba.

Duzzog a világ.
Bevonul melegedni
a lakásokba.

Havazna, hullna.
Ég és föld között
Bereniké haja¹ ég.

1 Csillagkép, amely legjobban a tavaszi estéken figyelhető meg.

(4. TÉL NÉGY TÉTELBEN)

Reccsen az aszfalt.
Tél van. Elcsúszik rajta
a zöld kikelet.

Zsibbadt, szürke fény.
A hóágyú elhallgat.
Egyensúlyvesztés.

Kályha érdeme,
hogyan éghet benne a tűz.
De ki rakja meg ?

Ostor csapkod.
Mintha légycsapó. Idén
mit hoz Télapó?

(A HAIKURÓL)

Van úgy, hogy át mondok, amikor át gondolok,
és bét, amikor bét.

Úgy is van, hogy semmit se gondolok,
csak szembenézek azzal, hogy történik,
mint az álom, mint a kialvatlan éjszaka,
történik valami a betűk mögött,
az időfüggöny mögött,
A nagy színpadon palackba bújik a szó,
(valaki hátha majd egyszer kihalássza, nó).
Az én időm van benne:
hajlott hátú magyar haiku. Mi lesz belőle?
(Belőlem? – az nem lehet titok!)
Belém lát angyalom.

Tartalom

168 HAIKU	5
(Számadás)	7
(Fagyöngy)	7
(Eljegyzés)	7
(Szekeres Ferenchez).....	8
(Szita).....	8
(Utak)	8
(Arc).....	8
(Igazgyöngy)	9
(Diogenész).....	9
(Üszkös szó).....	9
(Szűz lapok).....	9
(Leltár)	10
(Vegyétek)	10
(Még átfér)	10
(Kárpáti zerge)	10
(Alkotás)	11
(Szabadság).....	11
(A hivatalnok).....	11
(Víz fakad).....	11
(Két kulacs)	12
(Kutyavilág).....	12
(Hűség).....	12
(Kíváncsiság)	12
(Erkölcs)	13
(Vendégség).....	13
(Áh).....	13
(Temetetlen).....	13

(Panasz)	14
(Félelem)	14
(Látszat).....	14
(Jogsértés)	14
(Kontraszt)	15
(Jókedv).....	15
(Gyökerek)	15
(A szírt)	15
(Bélapátfalva)	16
(Nosztalgia)	16
(Verseny)	16
(Ember)	16
(Génvonal).....	17
(A zene hatalma)	17
(Ágnes)	17
(Párhuzamos vonalak).....	17
(A hegymászó halála)	18
(Kancsendzönga)	18
(Mérleg).....	18
(Fönt).....	18
(Vágy).....	19
(Sors)	19
(Otthon)	19
(Ne bízz)	19
(Irányok)	20
(Lépteink).....	20
(Alkony).....	20
(Illúzió).....	20
(Esti lepke)	21
(A hetedik rend)	21
(Nefejejcs).....	21
(Hópelyhek).....	21
(A Hold)	22
(Részvét).....	22

(Sorsunk foglya).....	22
(60.)	22
(Fölzabolázva)	23
(Még).....	23
(Előre)	23
(Kezeim között).....	23
(Gát)	24
(Éj).....	24
(Gerle)	24
(Por és)	24
(Lent jár)	25
(Seregélyek).....	25
(Ezüstbe vált).....	25
(Hajamba)	25
(Avart kavar)	26
(Csípi a bolhák)	26
(Karvaly).....	26
(Hullik).....	26
(Harangszó).....	27
(Láng).....	27
(Mezők virágai)	27
(Nosztalgia)	27
(Kővilág).....	28
(Csiga)	28
(Vödör).....	28
(Álmodok)	28
(Nosztalgia)	29
(Identitás).....	29
(Staféta)	29
(Csodaszarvas).....	29
(Századom).....	30
(Felség)	30
(Házsongárd)	30
(Felhő)	30

(December 5.).....	31
(Pannonszerелеm)	31
(Ütnek).....	31
(Várákozás)	31
(Küzd!)	32
(Kenyér).....	32
(Rend)	32
(Baj).....	32
(Országok).....	33
(Strasbourgban).....	33
(L. Cs-hez).....	33
(Magány)	33
(Razglednica)	34
(Bilincs)	34
(Örökség)	34
(Szerelem)	34
(Átmenetileg)	35
(Jég).....	35
(Kötélen)	35
(Kint és bent).....	35
(Illúzió).....	36
(Távozz tőlem)	36
(Ágyam).....	36
(Irigység)	36
(December 10).....	37
(Út).....	37
(Felezőidő).....	37
(Átbillenés)	37
(Ösztön).....	38
(Parlag).....	38
(Kakas)	38
(Pihenő).....	38
(Futó zápor)	39
(Vágy).....	39

(Cinke).....	39
(Retro).....	39
(Pelyhek)	40
(Tél-kötél)	40
(Lián).....	40
(Mosoly).....	40
(Ludak).....	41
(Fekete árnyék)	41
(Tiszavirág)	41
(Madarak).....	41
(Lépés).....	42
(Czene Márta: <i>Bentről</i> c. képe alá)	42
(Rózsa).....	42
(Öcsém halálára)	42
(Akherón).....	43
(Ártatlanság).....	43
(Sikoly)	43
(Gyász).....	43
(Hatodik héten)	44
(Csend).....	44
(Nincs alku)	44
(Moha).....	44
(Gyertyák)	45
(Politikai húzás).....	45
(A város felett).....	45
(Felelet).....	45
(Körforgás).....	46
(Úton).....	46
(Libikóka).....	46
(A játék).....	46
(Európa 2016).....	47
(Űr-tánc).....	47
(Szövőszékben).....	47
(Nap)	47

(Katicabogár)	48
(Reggeli fény)	48
(Célirány)	48
HAIKU KOSZORÚK	49
1. Hónapok	51
(Január)	51
(Február)	51
(Március)	51
(Április).....	51
(Május)	52
(Június).....	52
(Július).....	52
(Augusztus).....	52
(Szeptember).....	53
(Október).....	53
(November).....	53
(December).....	53
2. Évszakok	54
(1. Tavasz négy tételben).....	54
(2. Nyár négy tételben)	55
(3. Ősz négy tételben)	56
(4. Tél négy tételben).....	57
(A haikuról)	58

Albert-Lőrincz Márton tanár, ny. egyetemi docens, költő 1951. december 10-én született, Csíkkarcfalván.

Gyergyószentmiklóson érettségizett, majd a kolozsvári BBTE-en szerzett bölcsészdiplomát.

Ugyanitt nyerte el a doktori fokozatot. 1977-től Marosvásárhelyen él.

Több romániai és magyarországi folyóirat és online irodalmi lap közli verseit. Több irodalmi antológiában is szerepelt.

Verses kötetei: *Mondom magamnak* (1997), *Önszorgalmi jegyzőkönyv* (MEK 2016), *Itt állok* (MEK 2016).

Szakmai munkásságát négy könyv és több egyéni vagy társszerzős tanulmány, cikk jelzi.

